

Igazolás, igazolás...

Tekintsük végre felnőttek a szülőt!

„Mivel az egészség bármikor betegségbe fordulhat, adhatnánk akár minden reggel is igazolást arról, hogy a gyermek egészséges.”

AZ ÉLETÜNKET NEHEZÍTI

Nem is tudom hányszor írtunk, beszéltünk már az ún. orvosi igazolások szinte tartathatlan helyzetéről. Most két kollégánk (Dr. Benedek László és dr. Elek Marianna) koordinálásával újra nekirugaszkodunk a probléma megoldásának. Mi, gyermekorvosok új javaslattal állunk a döntéshozók elé.

Az orvosi, a gyermekorvosi igazolás egészségügyi dokumentum, ezért úgy gondoljuk, hogy tartalmát, céljait illetően első sorban azok véleményére kellene a döntéshozóknak támaszkodni, akik ebben a kérdésben járatosak: a házi gyermekorvosok véleményére. Értjük és belátjuk, hogy az igazolások kérdéskörének körütekintő megoldásához nemcsak a gyermekorvosoknak, hanem a pedagógusoknak, bölcsődei nevelőknek és főleg a szülőknek is van némi közük. Szeretnénk azonban, ha abban egyetértenénk, hogy az orvosi igazolások kérdésében a józan orvosszakmai megfontolásokat semmilyen egyéb érdek vagy cél nem írhatja felül. Legfeljebb árnyalhatja azokat. Tehát ránk, gyermekorvosokra kellene hallgatni. Úgy, mint ahogyan azt – helyesen – tették a táborozás előtti orvosi igazolások megszüntetésekor, és lám, azóta sem dőlt össze a világ... Vidáman, egészségesen táboroznak a gyermekeink. És ami működik nyáron, a szülő távollétében – tehát egy sokkal bizonytalanabb helyzetben –, az miért ne működhetne év közben, a szülő elérhető közelségében? Be kellene végre látni, hogy a felesleges, értelmetlen feladat mellett, hogy demoralizál, az értékes, valóban orvosi kompetenciába illő tevékenységektől veszi el az energiát és az időt. A „ki mehet és ki nem mehet a közösségbe” meghatározásának szándéka azzal a tanulással is szolgált, hogy nem célszerű egy bürokratikus túlszabályozást egy másik nem kevésbé bürokratikus felcserélni. További konklúzió, hogy a szülők képzését, egészségnevelését nem lehet papírokkal, sokszor életidegen adminisztrációval helyettesíteni. Mert végül is, hogy valóban egészséges-e a gyermek reggel a közösség kapujában,

azt napokkal előre egy orvos igazolása sem garantálhatja.

Az igazolásokról összeállított javaslat készítése közben sok olyan kérdés, megoldási javaslat fogalmazódott meg, amelyeknek megismerése – úgy gondoltuk – segít eligazodni ebben a korántsem egyszerű polémiában. A felmerült értékes gondolatok magyarázatát adják annak is, hogy miért éppen most látott napvilágot egyesületünknek a gyermekorvosi igazolások rendszerének megújításáról szóló javaslata. (ld. 11. oldal)

KÉTELYEK, FELVETÉSEK, AMELYEKRE VÁLASZT KERESÜNK

(A továbbiakban kollégáink
hozzászólásaiból idézünk)

„Lehet, hogy nincs is olyan jogszabály, ami rendelkezik betegség gyógyulásakor végző vizsgátról? Mert ha nincs ilyen szakmailag indokolt, általános érvényű jogszabály, akkor egy közösségbe járónál milyen szakmai indok alapján köteleznek minden gyereket, vizsgálatot nem is igénylő állapotban vizsgálatra? Vagy tán nem is orvosszakmai indoka van a vizsgálatnak? És ha mondjuk van vizsgálat, miért kell egy igazolást is kiállítanunk? Miről is? Kinek is? Hogy azt generálisan és szó nélkül eljuttassa minden szülő, minden esetben az óvodába, iskolába? Kell-e minden betegségről és annak gyógyulásáról bármilyen dokumentáció egy közösségbe? Nem sért ez személyes jogot? Felnőtt esetében sértené, gyerek esetében nem? A bölcsőde újabb nevelési, a óvoda, az iskola pedig oktatási, és nem egészségügyi intézmény. Tartozik a nevelésügynek vagy az oktatásügynek az egészségügy beszámolási kötelezettséggel? Vagy lehet, hogy nem is egészségügyi, hanem tanfegyelmi szempontok állnak az „igazoláson” háttérben?” (Kádár Ferenc)

„A dokumentálás és a tájékoztatás nem egyenlő az igazolással. Kérdés, hogy az orvosi tájékoztatás, a lelet kié, és ki értesülhet annak tartalmáról. A jogi rendelkezések szerint a válasz egyszerű: a beteg, és ő rendelkezhet felőle. Ez azt jelenti, hogy a kezelő orvos (egészségügyi személyzet) csak a betegnek adhat az egészségi állapotáról, kezeléséről információt. Bárki más-

nak csak a beteg engedélyével teheti ezt meg. Ez a »bárki más« vonatkozik az oktatási intézmény dolgozójára is.” (Erdélyi István)

„A jogi környezet csak a vizsgálatot, és nem az erről szóló igazolás kiadását rendeli el. Sok szülő adott esetben még a vizsgálatot is feleslegesnek tartja, és meg is mondja, hogy csak az igazolásért jött, egyébként maga is meg tudná oldani a tüneti kezelést a korábbi betegségek, vagy a nagyobb testvérek betegségei során szerzett tapasztalatai alapján. Ők az áldozatai ennek a közegészségügyi szempontból is kritikátlan állapotnak. Mondhatom, hogy nem elhanyagolható részben épp az igazolások beszerzésének kötelezettsége tartja fenn egyes kórokozók cirkulációját.” (Altorjai Péter)

„Az utóbbi években ugyanis az a gyakorlat alakult ki, hogy már nemcsak a gyermek megbetegedései kapcsán kérnek »közösségbe felvehető« vagy »egészséges« igazolást, hanem a testnevelés keretében történő úszásoktatáshoz, vagy a nyári munkavégzésre való alkalmasságról is. De találkoztunk olyan esettel is, amikor a gyermek egyéb programok miatti mulasztását is velünk kívánják igazoltatni (nyaralás, gyermek láthatása, nyelvvizsgára való készülés, temetés stb.). Hasonló kategóriát képviselnek a zeneiskolai képzéshez, vagy »babaúszáshoz« kért igazolások is.” (Kádár Ferenc)

„Ha most 3 éves kortól kötelező lesz az óvoda, akkor nyakra-főre írhatjuk majd a tüsszentés és laza széklet miatti „től-ig” igazolásokat az óvodásoknak is.” (Németh Jenő)

MIT ÍRNAK ELŐ A JOGSZABÁLYOK?

„Az Egészségügyi Törvény szerint vizsgálat az a tevékenység, amelynek célja a beteg egészségi állapotának felmérése, a betegségek, illetve kockázatuk felderítése, a konkrét betegség(ek) meghatározása, prognózisuk, változásuk megállapítása, a gyógykezelés eredményességének, valamint a halál bekövetkeztének és a halál okának megállapítása. A vizsgálat céljára történik utalás, de a »gyógykezelés eredményességének megállapítása« kitétel nem jelenti sem azt, hogy a gyógyulást minden esetben vizsgálattal kellene bizonyítani sem azt, hogy a gyógyulásról minden esetben igazolást kellene adni a közösség felé. A törvény csak azt rögzíti, hogy ha a beteg megjelent, a vizsgálatot el kell végezni.” (Erdélyi István)

Egy banális felső légúti betegség esetében a szülő orvosi kontrollvizsgálat nélkül is meg tudja állapítani a kezelés eredményességét, vagy eredménytelenségét. Szakmailag nem értjük, hogy amikor egy ilyen betegségből gyógyul meg valaki, miért van szükség újabb orvosi vizsgálatra.

A „4/2000. (II. 25.) EüM a házi gyermekorvos szakmai feladataival foglalkozó rendelet 4. § (1) „c” pontja csak a gyermekintézményekbe történő felvétel előtti orvosi vizsgálat szükségességét írja elő. Tehát a gyermekközösségek rendszeres látogathatásának orvosi igazolást igénylő eseteiről nem tesz említést.

A 26/1997. (IX. 3.) NM rendelet csak az egymás, a háziorvos/házi gyermekorvos és

a közösség, a bölcsőde, az óvoda, iskola orvosa közötti tájékoztatást, együttműködést rendeli el, de annak pontos tartalmát nem határozza meg. Nem határozza meg például, hogy minden hétköznapi, egyszerű, magától gyógyuló betegség gyógyulásáról is írásban kell tájékoztatni a gyermekintézményt, vagy csak azokról, amelyeknek átmeneti vagy tartós életmódbeli konzekvenciái vannak. Az életkor szerint esedékes szűrővizsgálatokról adott lelet nem azonos a betegségek gyógyulásáról kiállított orvosi igazolással, tehát az igazolásokra vonatkozó rendelkezések erre nem vonatkoznak. Az alapkérdés felvetésekor említett adatvédelmi aggályok természetesen nem vonatkozhatnak a krónikusan beteg gyermekekre (diabétesz, asztma, epilepszia), mert ezekről a pedagógusnak, nevelőnek tudnia kell. (a szerk.)

„Két dolgot járnék körül. Az egyik a jogszabályok kérdése. A szülőnek joga van a tájékoztatáshoz. Ezt meg is kapja minden esetben – szóban. Természetesen, ha kéri/kérné, írásban is megkapná. Ez az én értelmezésemben azt jelentené, hogy az aznapi megjelenés során rögzített adatokat nyomtatnánk ki. Ezeket az adatokat azonban más, kívülálló személynek megtekinteni joga csak a beteg (szülő) engedélyével van, márpedig ő nem kötelezhető arra, hogy a gyermekére vonatkozó orvosi adatokat a bölcsődével, óvodával, iskolával közölje. És az első megjelenéskor megírt papír természetesen nem tartalmazhatja, hogy a gyerek mikor fog meggyógyulni, mert ez a kérdés a jóslás körébe tartozik.” (Pejtsik Petra)

KIT ÉS MIKOR VIZSGÁL AZ ORVOS?

„Igazolni lehet tényt vagy mulasztást, meg sok mindent. Adhatunk orvosi igazolást olyan tényről, amelynek megléte vagy hiánya jogi következményekkel jár (idézésre való megjelenés elmulasztása betegség miatt), és akkor is igazolást kell adnunk, ha annak kiadását jogszabály írja elő. Köznevelési intézményekből való távollét igazolására vonatkozóan a Nemzeti Köznevelési Törvény és annak a végrehajtási rendelete az irányt adó.

Szakmai kérdés, hogy egy állapot (beteg – egészséges, műthető – nem műthető, közösségbe mehet – nem mehet) ügyében kiadott szakmai vélemény (lelet) milyen időbeli érvényességű, mennyire megalapozott. Ez ügyben – természetesen mint laikusnak – az a véleményem, hogy az ilyen állásfoglalás csak arról szólhat, hogy a vizsgálat időpontjában mit tapasztalt a vizsgálatot végző szakember, illetve hogy ismert

krónikus betegsége van-e a páciensének. Ennek »időbeli hatálya« tehát csak a vizsgálat időpontja lehet, mert semmi sem garantálhatja, hogy bármely későbbi időpontban végzett vizsgálatnak ugyanez lenne az eredménye. Ez persze felvet jogi problémát is, hiszen ha valakit megoperálnak, és annak nem kívánt következménye van, hivatkozhat-e eredményesen a műtétet végző, vagy altatóorvos arra, hogy volt egy igazolás, amely szerint műthető?

A következő jogi kérdés, hogy kit, mikor kell vizsgálni? Alapvetően akkor, ha a páciens ezt igényli, az igényt pedig az orvoshoz fordulás (rendelésen való megjelenés) jelzi. De ezt a kérdést nem lehet egy jogszabályi rendelkezés idézésével elintézni, mert számos kivétel van, mint például a sürgősségi elsősegélynyújtás, a kötelező szűrővizsgálatok, az alkalmassági vizsgálatok, vagy járványügyi vizsgálatok stb. Nemcsak a beteg kezdeményezhet vizsgálatot: ha az orvos látja szükségesnek a vizsgálatot, azt kontrollnak vagy visszarendelésnek nevezik. Ez utóbbi esetben persze megint a főszabály lép életbe, nevezetesen, akkor kell vizsgálni, ha a beteg meg is jelenik a rendelésen. Nincs olyan szabály – nem találtam –, hogy ilyen esetben az orvosnak kellene értesítenie a beteget a vizsgálatról, illetve annak elmaradásáról. Ez alól kivétel az évenkénti vizsgálat kötelezettsége, mert erre, ha nem jelenik meg a gyermek, figyelmeztetni kell a szülőt, és ezt dokumentálni is kell.

Idetartozik az a kérdés, hogy a »felvétel előtt« vizsgálni kell-e, és mit jelent a felvétel. A »gyermekintézményekbe történő felvétel előtti orvosi vizsgálat« – értelmezésem szerint – azt a helyzetet jelenti, hogy amikor a gyereket a szülő által választott intézménybe felveszik. Nem lehet úgy értelmezni, hogy minden »újra« felvételnél, hiszen akkor mi különbözteti meg attól, amikor pl. nyári szünet után újra kinyit a bölcsőde, óvoda, vagy megkezdődik az iskolai tanév.” (Erdélyi István)

IGAZOLÁS BABAÚSZÁSHOZ, ISKOLAI SPORTVERSENYHEZ?

„A 2004. évi I. sportról szóló törvény 12. paragrafus (1) bekezdése kimondja, hogy a szabadidős sportolók esetében az adott szabadidős sporteseményen való részvétel egészségügyi elbírálását a 7. § (2) bekezdésében meghatározott sportorvosokon kívül az iskola-egészségügyi szolgálat orvosa, illetve a háziorvos végzi, amennyiben azt az adott szabadidősport-esemény jellege indokoltá teszi. De ki dönti el az indokoltságot? Tapasztalat szerint a felelősség elhárítása érdekében a testnevelő mindig és minden alkalommal kér iskolai

sportrendezvény előtt orvosi vizsgálatot (legalábbis pecsétet), miközben egy sportegyesületbe leigazolt gyermek versenyeken történő rendszeres részvételét megengedi az évente egyetlen alkalommal elvégzett sportorvosi vizsgálat, nem kell azt minden verseny előtt elvégezni.” (Németh Jenő)

„Az úszásoktatáshoz, babaúszáshoz adott igazolásban tulajdonképpen nincs mit igazolni. Azt, hogy nem tud úszni vagy esetleg hogy epilepsziás, a szülőnek igazolás nélkül is tudni és közölni kell a gyermekkel foglalkozó szakemberrel. Tehát a jogszabályokban nincs ilyen igazolási kötelezettség.” (Erdélyi István)

MIÉRT NEM A SZAKMA HATÁROZZA MEG A SZAKMAI SZABÁLYOKAT?

A „20/2012. (VIII. 31.) EMMI rendelet a nevelési-oktatási intézmények működéséről” végrehajtási rendeletben ez olvasható: „51. §(1) A beteg gyermek, tanuló az orvos által meghatározott időszakban nem látogathatja a nevelési-oktatási intézményt. Ha a pedagógus megítélése szerint a gyermek, a tanuló beteg, gondoskodik a többi gyermektől, tanulótól való elkülönítéséről, és kiskorú gyermek, tanuló esetén a lehető legrövidebb időn belül értesíti a gyermek, a tanuló szüleit. Azt, hogy a gyermek, a tanuló ismét egészséges és látogathatja a nevelési-oktatási intézményt, részt vehet a foglalkozásokon, orvosnak kell igazolnia. Az igazolásnak tartalmaznia kell a betegség miatt bekövetkezett távollét pontos időtartamát is. Az idézett jogszabály előírja az »egészséges igazolás« szükségességét is, vagyis azt a tényt, hogy a gyermek látogathatja a nevelési-oktatási intézményt, részt vehet a foglalkozásokon, orvosnak kell igazolnia.” (Erdélyi István)

Ez axióma? Mivel az egészség bármikor betegségbe fordulhat, a fenti logika alapján adhatnánk akár minden reggel is igazolást arról, hogy a gyermek egészséges. (a szerk.)

„Tehát az igazolás kiadását jogszabály írja elő, és ennek hiánya jogkövetkezményekkel jár, hiszen az igazolatlan hiányzás pénzügyi támogatások megvonását eredményezi, vagy ha a tanuló igazolatlan óráinak száma a félév vagy a tanév végére meghaladja a 20-at, akkor a tanulói jogviszonya automatikusan megszűnik.

A hiányzás igazolásának másik módja a távolléti kérelem kitöltése: amennyiben a tanuló előre ismert időpontban várhatóan nem fog tudni az oktatáson részt venni,

abban az esetben szülője legkésőbb a hiányzást megelőző napig kérvényezheti a távollét igazolását. A kinyomtatott és aláírt kérelmet személyesen kell leadni az iskola titkárságán, vagy postai úton az iskola címére elküldeni.

Vagyis semmilyen olyan igazolás kiadására nem kötelezhető a házi gyermekorvos, amely arra vonatkozik, hogy a gyerek nem volt jól, és nem engedte iskolába a szülő, de most kéri az orvost, hogy utólag igazolja a hiányzást.” (Erdélyi István)

ELEGÜNK VAN?

„Nálam ma borult ki a bili igazolás ügyben. Ha nem jelenne meg mostanában naponta száz gyerek között 50 csak az igazolásért, több idő jutna a valóban beteg másik ötven ellátására. Elhatároztam, hogy »zéró toleranciát« hirdetek, és erről informálok az iskolát, óvodát, védőnőt és a városban is kiakasztok egy információs anyagot. Kérem szépen, hogy akinek van már ilyenje, küldje el nekem, nagy segítség lenne.” (Kovács Ákos)

SZEMLÉLETI PROBLÉMÁK: KI MARADHAT, KI JÖHET A BÖLCSŐDÉBE?

„Nálunk van a bölcsődékben és az óvodákban olyan papír kitéve, hogy milyen panasszal, tünettel nem mehet a gyermek közösségbe, és mikor szükséges orvosi igazolás a betegség után. Sajnos sok szülőt ez nem érdekel.” (Elek Marianna)

„Pátri Laci és Muzsay Géza több külföldi és a legfrissebb svájci minta alapján elkészítettek egy útmutatót a bölcsődék számára, arra vonatkozóan, hogy kit, milyen egészségi feltételekkel engedjünk a gyermek közösségbe, vagy éppen tiltsunk ki onnan. Úgy gondoltuk, hogy egészségi kultúránk jelenlegi helyzetében előrelépés és hasznos segítség lenne egy egységes, szakmai alapon álló kritériumrendszer. Az útmutató elsősorban a bölcsődei gondozók és a szülők számára készült. Szeretnénk, ha szakmailag elfogadható szempontok és nem a gondozók, szülők egyéni elképzelései határoznák meg, ki mehet a bölcsődébe, és ki nem. (Végső soron – szempontok és orvosi igazolások ide vagy oda, az adott pillanatban úgyis ők határozzák meg – szerk.) Az útmutató a jelenlegi jogszabályok alapján készült, jövőbeli – az igazolásokról szóló – elképzeléseinknek azonban nem ez a csatáttere.” (Póta György)

„A szülői kompetencia támogatásában hiszek, amivel az idén, meg jövőre persze nem fog rendeződni a taknyos gyerekek helyzete a bölcsődében. Hosszú távon még-

is ez a hatékony. Addig meg azt gondolom, hogy mindnyájunknak a saját praxisába tartozó szülőkkel kellene olyan együttműködést kialakítani, hogy ez meg tárgyalható, és ne vitatható, merev pontokban szabályozott kérdés legyen.” (Pejtsik Petra)

„Szerintem, már most el kell kezdenünk tanítani a szülőket és nagyobb önállóságot adni nekik, mert ez nem fog egyik pillanatról a másikra menni. Most is előfordul olyan szülő, aki azzal jön be, hogy tudja nincs nagy baj, és tulajdonképpen el is kezdte kezelni a gyermekét, de ha már úgyis jönni kell az igazolásért, akkor vizsgáljam már meg... Az igazolások kérdéséről értekező bölcsődei tájékoztatók többnyire azt sugallják, hogy mindegy, mi van a gyerekekkel, akkor is az a megnyugtató, ha látja orvos. De biztos, hogy ez mindig szükséges is? Én nem ragaszkodnék minden esetben az orvosi igazoláshoz, vagy legalábbis megosztanám az eseteket aszerint, hogy mikor kötelező az orvosi igazolás, és milyen betegséget, milyen hosszú hiányzást igazolhat a szülő. Tudjuk, hogy különösen a bölcsődébe járók sok olyan betegségben szenvednek, ahol nem kell orvosi vizsgálat, hanem az otthoni gondos szülői ápolás tesz csodákat.” (Szentannay Judit)

ADMINISZTRATÍV MEGOLDÁS: LÉPÉS ELŐRE VAGY HÁTRA?

„Értem én, hogy bizonyos szempontból szükség van vagy lehet mindkét – az igazolások racionalizálásáról, illetve a bölcsődék látogathatóságáról szóló – HGYE-dokumentumra, és arra is, hogy megfelelő fórumra eljuttassuk azokat. Még akkor is, ha irányultságukban bizonyos mértékig ellentmondanak egymásnak. (Egyik oldalról elfogadjuk, hogy kell, a másiktól meg tiltakozunk ellene.) Ugyanakkor komoly

hibának tartom, ha ezt a két dokumentumot egyszerre, vagy időben egymáshoz nagyon közel hozzuk nyilvánosságra. Nem adnám fel ezt a magas labdát senkinek, ha a továbbiakban is komoly, mértéktadó szakmai szervezetnek szeretnénk tartatni magunkat. Ha tehát úgy gondoljuk, hogy ebben a formában mindkettőre szükség van, akkor prioritáslista alapján gondos időzítést javasolok a nyilvánosságra hozatalukban.” (Pejtsik Petra)

Vigyázzunk! Nehogy egy másik túlszabályozással helyettesítsük a jelenlegit. (a szerk.)

NEM MI FÚJUK A PASSZÁTSZELET

„Amíg a jogrendszer nem tekinti felnőttnek a szülőt a betegség és egészség megállapításában, továbbá az iskolai hiányzáshoz jogkövetkezményeket fűz, addig nem lehet eredményesen küzdeni az orvosi igazolások ésszerűsítéséért.” (Erdélyi István)

Szakmai oldalról sem igazolható mindenfajta gyermekorvosi igazolás megszüntetése, hiszen előfordul olyan egészségi vagy jogi helyzet, amikor ezekre a sokszor már hatósági jellegű orvosi igazolásokra mégis szükség van. Természetesen nagy előrelépés lenne a felesleges adminisztráció csökkentésében, ha a szülő jogot kapna arra, hogy akár többnapos iskolai távollétet is igazolhasson gyermeke betegsége miatt. Így megszűnne az orvoshoz fordulás kötelezettsége, kényszere a hiányzások igazolására. (a szerk.)

„Ne felejtjük el azt sem, hogy nem mi fújuk a passzátselet. Az igazolások teljes eltörlése bármennyire is jó lenne, a jelenlegi hazai szociális, edukációs viszonyokat figyelembe véve nem lehetséges. Úgy gondolom, hogy ha el akarunk indulni az igazolások megreformálásának útján, akkor először a mostani jogi környezeten belüli lépéseket kell kikövetelni. Először a 15 napon belüli szülői igazolások, és az indokolatlan »alkalmassági« vizsgálatok megtagadásának lehetőségét kell megteremteni. Ez utóbbi hoz ugyanis bennünket igazán megalázó helyzetbe: vagyis amikor egy

zenetanár vagy egy úszóedző dönti el, hogy orvosi igazolás kell neki bármihez is. Ha első lépésként a jogalkotó elfogadja a változtatás szükségességét, akkor a megbeszélések során talán több kérdésben is előreléphetünk. Sokak választát figyelembe véve úgy gondolom, hogy az elkészült anyag megfelelő, és kiindulásnak, tárgyalási dokumentumnak nagyon is alkalmas. A Bölcsődei Útmutató ügyében – úgy érzelélem – nagyobb az egyet nem értés, ezért ezen még rágódjunk egy kicsit.” (Póta György)

„A HGYE-anyagban nagy örömmel láttam érvényesülni azt a tendenciát, amivel a felnőtt társadalmat – ebben a kérdéskörben a szülőket – gondolkodó, önálló cselekvésre és folyamatos tanulásra képes populációként kezdjük elismerni.” (Altörjai Péter)

A JÖVŐ: A SZÜLŐK KÉPZÉSE

Régi tapasztalat, hogy a képzés, a nevelés, az egészségügyi kulturáltság, intelligencia hiányosságait nem vagy csak részben lehet központi adminisztratív, néha már bürokráciába hajló intézkedésekkel és jogi szabályokkal pótolni. Az igazi megoldás, a jövő útja a szülők képzése, nevelése, hogy jobban el tudjanak igazodni abban a fontos kérdésben, hogy mikor kell orvoshoz vinni a gyermeküket. Hogy biztosabban tudják, mikor kell a gyermekorvosi vizsgálat először, másodsor, sőt néha harmadszor is...

És mikor felesleges az...

Szerkesztette:
KÁLMÁN MIHÁLY, KÁDÁR FERENC

Mintául szolgáló megoldás

A 12/1991 NM üdültetésre, táborozásra vonatkozó rendelet az orvosi igazolások kérdésében előremutató, mintaszerű megoldást tartalmaz, amely megfelel a szakmai ésszerűségnek, és a szülői felelősség kibontakozásának irányába mutat.

E rendelet kimondja, hogy a táborozásban csak az vehet részt, aki arra egészségileg alkalmas. A gyermek törvényes képviselője meghatározott adattartalmú, a táborozást megelőző négy napon belül kiállított nyilatkozattal igazolja a táborozásban részt vevő gyermek megfelelő egészségi állapotát a táborozás megkezdése előtt. A nyilatkozathoz szükséges nyomtatványt – a táborozáshoz szükséges egyéb iratokkal együtt – a táborozás szervezője adja át kitöltés céljából. Az iratokat a táborozás szervezőjéhez – az általa megállapított határidőig – kell visszajuttatni. A nyilatkozatot legkésőbb a táborozás megkezdésekor a táborozás szervezőjének kell átadni, és azt a táborozás ideje alatt a tábor helyszínén kell tartani.